

[Bernhard Baunsgaard]

sinde troet på, at det skulle være socialdemokratiet, der nu rykker denne sjettedel af huse-
ne, der er dyrest, til undsætning – jeg havde
aldrig drømt om det, aldrig nogen sinde.

Hvordan vi finder frem til de 80–85 mill.
kr., der nu skal bruges til genopretning på
lejeområdet? Ja, vi havde jo bl.a. under for-
handlingerne talt om 100 mill. kr. Det var vi
ikke uenige i. Jeg kan kun sige, at dette var
det forslag, som det var rimeligt at få igennem
nu. Det er ikke et godt forslag, men noget
skulle der ske i Københavnsområdet, og det
blev altså dette.

Under den debat, vi tidligere har haft i
Danmarks Radio, sagde jeg jo, at det havde
været rimeligt at sætte ind på grundværdier-
ne i København. I Københavns kommune,
hvor der er et flertal af socialdemokrater og
konservative, har man gennemført en brand-
skatning af villaejerne, men der er jo heller
ikke mere end 14.000 i København.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Når man hører denne debat, synes jeg, der
er ét spørgsmål, der trænger sig på: hvad i
alverden har fået socialdemokratiet til at gå
ind i dette forlig om at forære 1 mia kr. til
Overdanmark – for at bruge hr. Bernhard
Baunsgaards udtryk – ud over et almindeligt
ønske om at lave forlig, at lave mest muligt
med regeringen? Er der overhovedet noget
andet motiv? Det er tydeligt illustreret, at der
var ikke noget behov for at holde fast i det
radikale venstre.

Vi ved også – det har alle ordførere her
erkendt – at der intet problem er i 1987,
ingen familier kommer i klemme med de nu-
gældende regler. Der er tilkendegivet en vilje
til fra vores og andres side at se på sagerne,
hvis det skulle vise sig, at der kunne komme
problemer i 1988 og 1989, men der er jo ret
længe til. Hvad i alverden får socialdemokra-
tiet til at hoppe ind i denne historie? Det er
mig fuldkommen uforståeligt, medmindre
som sagt det simpelt hen er et blindt ønske
om bare at lave forlig, forlig, forlig for forli-
get skyld.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Nogle gange er sandheden mere snublende
nær, end de, hvis manipulatoriske livssyn
hele tiden spiller dem et puds, tror. Vi er gå-
et ind for dette, fordi vi ikke synes, perspek-
tivet i de gældende regler med det, der i øv-
rigt var sket i økonomien, var rimeligt over
for nogle mennesker, og vi er gået ind i det
med brask og bram og fuld tilslutning. Vi
synes, det er godt.

Men så vil jeg i øvrigt også godt spørge
hr. Rahbæk Møller – og det synes jeg hr.
Rahbæk Møller skulle tænke lidt over; han
behøver ikke at svare på det nu, han kan
tænke over det, og jeg synes, han skal give
sig god tid til at tænke over det, rigtig god
tid: kan hr. Rahbæk Møller ikke huske, at
dette med parcelhusejernes beskatning har
været et stort åbent sår i dansk politik, til
skade mest for hvem? Mest for den danske
venstrefløj. Og er hr. Rahbæk Møller ud over
at gøre det nogenlunde rimeligt for folk,
hvor meget de skal betale løbende for at bo,
også lidt optaget af, at det for en gangs skyld
måske kunne lykkes for den danske venstre-
fløj ikke alene at vinde, men også at fasthol-
de et flertal af vælgerbefolkningen bag sin
politik i øvrigt?

Ove Jensen (FP):

Forslaget er en dårlig efterligning af frem-
skridtspartiets beslutningsforslag nr. B 128
om beskyttelse mod skatteplyndring som føl-
ge af den 18. almindelige vurdering. Ifølge
fremskridtspartiets forslag ville alle ejere af
fast ejendom, der i forvejen var blevet udsat
for en voldsomt stigende indkomstskat, og
som har været udsat for jule- og påskepakke,
blive fri for at betale den forhøjede ejen-
domsbeskatning som følge af den 18. almin-
delige vurdering. Det var altså et forslag,
som ville have gavnet alle, have gavnet løn-
modtagere og alle almindelige mennesker.

Hvem er det, som vil få gavn af dette for-
slag? Ja, det er nogle millionærer, som har
luxusvilla ude på Strandvejen, og det er nok
typisk, at det er forskellen mellem frem-
skridtspartiets målsætning på det skattepoliti-
ske område og socialdemokratiets, at frem-
skridtspartiet ønsker at gavne også den al-
mindelige lønmodtager, den almindelige par-
celhusejer, mens socialdemokratiet og rege-
ringen altså ønsker at beskytte nogle få milli-